

Kapitola 13 – Hledám drobečky a najdu vlka

Princezna Luna se probudila v Everfreeském lese. Kolem ní bylo několik mrtvol a jeden živý, i když velmi zraněný pegas, White Wind. Porozhlédla se kolem. Changelingové, prolétlo jí hlavou. Ale všude kolem bylo podezřelé ticho. Zatočila se jí hlava. Padla opět na zem a zavřela oči.

White Wind na tom byl o poznání lépe, než princezna, ale stejně to bylo zlé. Také se porozhlédl kolem, a když zjistil, že jediná živá bytost v okolí je princezna, rozhodl se jí pomoci. Musí najít nějaké bezpečné místo, kde oba přečkají útrapy a naberou síly. Bude lepší zmizet hlouběji do lesa, v okolí určitě hlídají changelingové. Podíval se, jestli u mrtvol není něco užitečného, ale našel jen svou katanu a nějakou čutoru na vodu. Vzal to opatrně k sobě a pak podepřel princeznu a vydal se s ní do lesa.

***

Warfighter se procházel po městě s Dragon Rose. Město bylo v žalostném stavu i na jeho poměry. Byl zvyklý na ledacos, ale tohle prostě nešlo. Většinu potravin pro sebe zabrala armáda, takže na ulicích byli podvyživení chudáci, nebo rovnou mrtvolky. Voják to nesl zle. Byl zvyklý na smrt, to ano, ale ne na takové utrpení na domácí frontě.

Dragon Rose vypadala, jako kdyby se měla na místě sesypat. Byla sice tvrdá a znalá. Také si prošla různým peklem, ale už toho na ni bylo moc. Na každého to bylo už moc.

Warfighter na chvíli zpozorněl, když na druhé straně ulice spatřil osamělého důstojníka. Trochu vnitřně zajásal, když zjistil, že je to Grey Tail. Neuvěřitelné. Dragon Rose si ho také všimla. S Grey Tailem se moc neznala, jen o něm něco zaslechla z vyprávění jejího milence. Oba vojáci nebyli nejlepší přátelé spíš takoví známí. Grey Tail obdivoval Warfighterovo válečnictví a Warfighter zase Greyovu cílevědomost a rozhodnost. Zdál se mu ale nějaký zvláštní.

Přišel k němu a pozdravil ho. Grey Tail se na něj smutně podíval a přikývl. „Jak se má Twilight?“ zeptal se ho přímo.

Grey Tail na chvíli ožil v očích, ale pak jen opět zakýval hlavou. „Dobře se má. Měj se.“

Warfighter na něj chvíli koukal, ale Grey Tail jenom opět pokýval hlavou a šel dál. Voják na něj zíral dokud nedošel za roh a nezmizel.

„Co to mělo být?“ zeptala se Dragon Rose.

„Nemám tušení. Asi to na něj všechno dolehlo. Ale něco se mi na tom nezdá.“

Dragon Rose pokrčila rameny.

„Sledovat?“

Warfighter moc nechtěl, ale Dragon Rose měla pravdu. Tomuhle se musí přijít na kloub. Pomalu se za ním vydali a sledovali ho, jak jde uličkami. Po nějaké době zapadl do temné uličky a následně do jednoho domu.

Oba dva se na sebe podívali, a pak Warfighter pokrčil obočí a přikývl. Přiběhli ke dveřím a chvíli naslouchali. Zevnitř se nesl nějaký hovor, ale nebylo poznat, o čem se baví. Oba pegasové neměli zbraně, ale Warfighter nikdy neodcházal bez malé zálohy. Vytáhl skrytou kudlu a podal ji Dragon Rose. Pak popošel pár kroků a rozeběhl se přímo ke dveřím, aby je svou silou prorazil. Dveře povolily, udělal s nimi několik kotoulů a ocitl se v potměšile

místnosti. Dragon Rose přiběhla za ním přesně ve chvíli, aby se podívala na několik naštvaných changelingů se zbraněmi. Grey Tail nikde.

Changelingové nečekali a přispěchali k nim. Warfighter stihl vstát a chytl dva nejbližší changelinky za hlavy a narazil je proti sobě. Dragon Rose vykryla útok kopím a smrtelně zranila útočníka dýkou. Z okolních místností přiběhli tři další changelingové. Bylo jich tu na dva pegase víc jak deset.

„Uteč!“ zakřičel Warfighter.

Dragon Rose nechtěla, ale Warfighter v boji taky nezůstával. Ještě dal přímý direkt nejbližšímu měňavci, a pak to otočil a zamířil k východu. Do dveří se postavil další měňavec, který byl o poznání větší a silnější, než ostatní. Dragon Rose se zastavila těsně před ním, ale Warfighter do ní narazil zezadu a smetl jak ji, tak i changelinga, ven na ulici.

Ulice nebyla moc plná, ale pár náhodných kolemjdoucích nakouklo už při ráně, která padla, když Warfighter otvíral. Nyní tu stál hlouček zvědavců. Jakmile spatřili changelinga, okamžitě vypukla panika. Přiběhli dva gardisté s kopími a okamžitě přispěchali na pomoc. A také několik dalších veteránů popadlo to nejbližší, co měli po ruce a vydali se do boje. Z budovy vyběhli další changelingové, ale když viděli, co se na ně chystá, vzali nohy na ramena a pokusili se odletět přes městské hradby pryč. Strážní si jich ale všimli, a tudíž za chvíli všichni popadali po zásazích šípů nebo magických paprsků.

Warfighterovi a Dragon Rose se vcelku vzato nic nestalo. Okamžitě s ostatními vběhli dovnitř a pokusili se najít Grey Taila. Ať hledali jakkoliv, byl pryč. V celé budově po něm nebylo ani památky, ale oba pegasové si byli jistí, že tohle byl ten dům, kam vešel.

„Není možné, že by byl měňavec?“ zeptal se Warfighter.

„Říkal jsi, že jsi ho znal dlouho, že?“ odpověděla Dragon Rose řečnickou otázkou.

Pegas přikývl.

„Takže ho nahradili jen teď nedávno?“

„Nejspíš.“

„Kdepak se tedy schovává,“ řekl Warfighter nahlas svou myšlenku.

***

Na White Winda s Lunou se konečně usmálo štěstí. Našli starou chatku uprostřed lesa. A dokonce ji pořád ještě někdo obýval. Zecora a Fluttershy. Když spatřili zuboženou vládkyni noci, okamžitě ji dali na lůžko a napájeli léčivými lektvary. White Wind byl rád, že se aspoň něco podařilo v jejich prospěch a také nepohrdl menším odpočinkem. Byli velmi hluboko v lese, takže by je nemuseli vypátrat a pokud, tak snad to nebudou mít vzhledem k místní zvěři snadné.

„Musíme se co nejdříve vrátit do Canterlotu,“ prohlásil White Wind druhý den ráno.

Princezna Luna byla v lepším stavu, ale stále mohlo pro ni být delší cestování nebezpečné.

„Jistěže byste odsud měli co nejdív odejít, ale bez lektvarů princezna už nebude moc dlouho žít. Zranění jsou velká a bolí moc. Vyčkejte ještě chvíli, přijměte naší pomoc.“

Netrpělivý pegas sice nechtěl, ale nakonec poslechl. Je pravda, že by princezna ještě chvíli měla odpočívat a nabrat síly. Třeba budou mít štěstí ještě jednou a nikdo je tu nenajde.

***

Daniel zuřil. Vypil pohár vína a mrskl s ním do hořícího krbu, který syčivě zaplápolal. Zanedával, opřel se o stůl, a pak ho našťvaně převrhl. Měl štěstí, že byla Rarity u sebe a ne tady, jinak by za sebe neručil a nejspíš by jí něco udělal.

Jakmile vybil svůj vztek na nebohém obrazu na stěně, který rozřezal mečem, začal opět přemýšlet k věci. Naštvalo ho, že jeho plán selhal a ke všemu kvůli takové náhodě. Kdyby se jednalo o někoho postradatelného, tak by je snadno a rychle odstranil, ale měl s nimi ještě nějaké další plány. Nemohl je zabít nebo uvěznit. Prozatím museli být venku a myslet si, že jsou volní.

A pak ho to napadlo.

„Jasně,“ zaliboval si. Třeba by se to dalo ještě nějak využít. Pokud zahraje tuhle kartu správně, mohlo by to vyjít.

Znovu promyslel některé detaily a pak přikývl. Ano. To bude ono, pomyslel si. V tom případě ale bude třeba vypustit lva z klece. Grey Tail bude hrát jinou roli, než jakou pro něj původně zamýšlel. Jeho reakce bude jednoduchá. Uvědomí si, kde je a začne hledat. A pokud dostane vodítko, že je Twilight unesena, přestane vidět okolo a slepě povede všechny ostatní.

Geniální. Daniel našel karafu s vínem, která náhodou přežila jeho běsnivé řádění a vykouznil si skleničku. Labužnicky vše zapil a dal se do práce.